

Személyesen beadvány

E, 2015. ÁPR. 10

1

2015. APR. 13

137

Tisztelt Alkotmánybíróság!

PÉLDÁNY
EGYRAT

1

MELL. 3 DB

38310/0

Alulírott **Nógrádi Miklós Györgyné** [redacted] a **P/1** alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [redacted] ügyvéd ([redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted]) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1089-0/2015
Érkezett:	2015. ÁPR. 21.
Példány:	1 12 + Mh + 12 + bcs
Kezelőiroda:	tb
Melléklet:	1304/2014/6.

terjesztem elő:

1.) **Kérem** a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Bfv. II. 1304/2014/6. sorszámú végzésének és e végzéssel hatályában fenntartott, az Esztergomi Járásbíróság 3.B.310/2008/102., illetve a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.364/2013/15. sorszámú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és **semmisítse meg** azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikkének (4) bekezdését, valamint (1) bekezdését, illetve (7) bekezdését.

2.) A Tisztelt Alkotmánybíróság **hatáskörét** Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (2) bekezdés d./ pontja állapítja meg, amikor úgy rendelkezik, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az alaptörvénybeli való összhangját.

3.) Az indítványozó alkotmányjogi panasz **előterjesztésére való jogosultságát** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapozza meg, közvetlen érintettsége pedig kitűnik a megsemmisíteni kért és jelen kérelemhez **P/2, P/3 és P/4** alatt csatolt bírói döntésekből, melyek rá vonatkoznak.

4.) Indítványozó a megsemmisíteni kért ítéletekkel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, azonban a Kúria az ugyancsak megsemmisíteni kért Bfv. II. 1304/2014/6. sorszámú végzésével azokat hatályában fenntartotta, mely utóbbi végzést indítványozó 2015. február 26-án vett kézhez, így jelen alkotmányjogi panaszt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. § (1) bekezdésében meghatározott **60 napos határidőn belül** terjeszti elő. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (4) és (6) bekezdéseire figyelemmel panaszos előadja, hogy az ide **P/5** alatt csatolt levelet intézte a Kúriához, hogy igazolni tudja a végzés átvételének időpontját, azonban arra ez ideig még válasz nem érkezett. Amint megérkezik, azt csatolni fogja panaszos.

5.) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (1b) bekezdés b./ pontja alapján indítványozó az **alaptörvényben biztosított jogai sérelmének lényegét** az alábbiakban jelöli meg:

*Léni költözve meg az Alkotmánybíróságnak + ítéleteket (előző napon)
szerepét is!), jogkövetkezetes, kúria hatáskörét!*

2. Jc

60 - as.

14.10. U

7

5.1. A Tatabányai Törvényszék 2.Bf.364/2013/15. sorszámú ítélete – megváltoztatva az Esztergomi Járásbíróság 3.B.310/2008/102. sorszámú ítéletét, mely 10 rendbeli sikkasztás büntetében és 33 rendbeli sikkasztás büntetében állapította meg panaszos bűnösségét – 36 rendbeli sikkasztás büntette és 6 rendbeli sikkasztás vétsége miatt állapította meg panaszos bűnösségét és hagyta helyben az I.fokú bíróság által kiszabott büntetést. A terhelt és védője által a Be. 416. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a bűnösség megállapítása miatt felmentés érdekében előterjesztett felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kúria Bfv.II.1304/2014/6. sorszámú végzésével az Esztergomi Járásbíróság, illetve a Tatabányai Törvényszék fentiekben megjelölt ítéleteit hatályában fenntartotta, annak ellenére, hogy a végzés indokolásából megállapíthatóan a panaszos sikkasztást nem követett el. A Kúria álláspontja szerint azonban a panaszos terhelt magatartása csalásnak minősül, míg a jogerős ítéleteknek a cselekmény sikkasztás szerinti minősítése törvénysértő. **A Kúria azonban azzal, hogy hatályában fenntartotta a jogerős ítéleteket, mely a terheltet a fentiekben részletezettek szerint sikkasztás miatt mondta ki bűnösnek és sújtotta büntetéssel, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdését, mivel hatályában tartott fenn olyan jogerős ítéleteket, amelyek a panaszost olyan cselekmény miatt nyilvánították bűnösnek, amely a magyar jog szerint nem volt bűncselekmény. Ugyanezen okból alaptörvény-ellenes az Esztergomi Járásbíróság és a Tatabányai Törvényszék jogerős ítélete.**

A Kúria Bfv.II.1304/2014/6. sorszámú végzése azért is alaptörvény-ellenes, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésébe ütköző módon értelmezi a Be. 416. § (1) bekezdés a./ és b./ pontját és a Be. 427. § (1) bekezdését, amikor arra az álláspont-ra helyezkedik, hogy hatályában fenntarthat egy törvénysértő minősítésű ítéletet azon az alapon, hogy más törvényi tényállás alá vonhatóan bűnösnek ítéli meg a terhelt cselekményét.

5.2. A Kúria Bfv.II.1304/2014/6. sorszámú végzése sérti panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében a tisztességes bírósági eljáráshoz, illetve a jogorvoslathoz való jogát azzal, hogy a jogerős ítéletekben nem szereplő tényállási elemmel – a panaszos teljesítési akaratának hiányával – kiegészíti a tényállást, a jogerős ítélethez képest más bűncselekményben látja bűnösnek a vádlottat.

5.3. Az eljáró bíróságok megsértették a panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogát, mely az elbírálás ésszerű határidőn belüli előírását tartalmazza, azzal, hogy bár a vádemelésre 2005. március 18-án, illetve 2005. június 17-én sor került, a Kúria felülvizsgálati végzésének kézbesítése azonban csak közel 10 év elteltével, 2015. február 26-án történt.

6.) Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

6.1. Az eljárás rövid története

A 2004. év végén indult nyomozást követően az Esztergomi Városi Ügyészség B.456/2005/9. számú, 2005. június 17-én kelt vádiratával (P/6) panaszost 9 rendbeli sik-

kasztás büntetével (Btk. 317. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c./ pont, illetve (5) bekezdés b./ pont), 33 rendbeli sikkasztás büntetével (Btk. 317. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c./ pont, illetve (4) bekezdés b./ pont) vádolta. A Tatabányai Városi Ügyészség B.767/2005/4. sorszámú, 2005. március 18-án kelt vádirataival (P/7) panaszost 1 rendbeli sikkasztás büntetével (Btk. 317. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a./ pont) vádolta. A vádiratok lényege szerint a panaszos különféle összegű előlegeket vett fel az általa vezetett ████████ Kft. nevében a megrendelőktől, az átvett pénzt azonban nem a megrendelt dolgok gyártásának megkezdésére, beszerzésére fordította, hanem a ████████ Kft. más kiadásaira fordította, így eltulajdonította.

A panaszos és védője kezdettől fogva azzal védekezett, hogy sikkasztást a panaszos nem követett el, mivel a sértettektől átvett pénzek a kft. tulajdonába kerültek, azokat jogszerűen használta fel a kft. működéséhez, sikkasztás bűncselekményének elkövetése fogalmilag kizárt. A panaszos védekezése kezdettől fogva kiterjedt arra is, hogy a kft. rövid, másfél éves működése alatt a megrendeléseket folyamatosan teljesítette; a teljesítetlenül maradt megrendelések értékben és számban, a kft. teljes működését tekintve, nem jelentősek. A panaszos védekezésében azt is előadta és bizonyította, hogy amikor a likviditási problémákat észlelte, mindent megtett azért, hogy tőkét vonjon be és valamennyi szerződést teljesíteni tudja. Ebben végül is a büntető eljárás megindítása, ingatlanának – mint egy lehetséges hitel fedezeti alapjának – zár alá vétele akadályozta meg.

Az ügyben először az Esztergomi Városi Bíróság hozott 4.B.190/2005/58. szám alatt 2007. május 23-án ítéletet (P/8). Az ítéletben a panaszost 10 rendbeli nagyobb értékű elkövetett sikkasztás büntetében és 33 rendbeli sikkasztás büntetében találta bűnösnek és ezért 1 év 10 hónapi – végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre és 300.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte. A magánfelek polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította. Az I.fokú ítélettel szemben felmentésért vádlott és védője nyújtott be fellebbezést (P/9). A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtti eljárásban a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség a tényállás kiegészítését indítványozta (P/10), melynek lényege szerint a vádlott a sértettektől átvett összegeket nem a sértettek által megrendelt dolgok beszerzésére, hanem a ████████ Kft. más kiadásaira – tartozásaira – fordította, a vádlott a sértetteket nem tájékoztatta az összegek átvételekor arról, hogy a sértettektől átvett pénzt nem a sértettek által megrendelt dolgok beszerzésére, hanem a ████████ Kft. más kiadásaira – tartozásaira – fogja fordítani, ezáltal a sértetteket **tévedésbe ejtette**. A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség indítványa valójában vádkiterjesztést tartalmazott, mert egy másik bűncselekmény tényállási elemét is a vád tárgyává tette, amikor indítványában megjelölte, hogy a vádlott tévedésbe ejtette a sértetteket. A 2008. február 15-én kelt vádkiterjesztés okán azonban a csalás minősítés esetén az elévülés kérdése is felmerül a kisebb értékű cselekmények tekintetében.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság mint II.fokú bíróság 1.Bf.405/2007/14. sorszámú végzésével (P/11) az Esztergomi Városi Bíróság 4.B.190/2005/58. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az I.fokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A hatályon kívül helyező végzés indokolásában a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság egyebek mellett rámutatott arra, hogy a megismételt eljárás lefolytatása után juthat az I.fokú bírósá-

ság abba a helyzetbe, hogy megnyugtatóan döntsön abban a kérdésben, hogy a vádlott követett-e el bűncselekményt vagy sem, és miért nem; ha cselekményei jogellenesek, akkor azok miként minősülnek.

A megismételt eljárásban sor került a szakértői vélemény kiegészítésére, a szakértő meghallgatására, illetve a bíróság ismételten meghallgatta a sértetteket. Az Esztergomi Járásbíróság B.310/2008/102. sorszámú, Tatabányán, 2013. április 29-én kelt ítéletével (P/2) 10 rendbeli sikkasztás büntetében (Btk. 317. § (1), (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (5) bekezdés b./ pont), valamint 33 rendbeli sikkasztás büntetében (Btk. 317. § (1), (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (4) bekezdés b./ pont) mondta ki bűnösnek panaszt és ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság egyes polgári jogi igényeknek helyt adott, míg másokat elutasított, illetőleg bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat.

Az ítélettel szemben vádlott és védője a vádlott felmentése és a megítélt polgári jogi igények elutasítása iránt jelentett be fellebbezést (P/12). Vádlott és védője a fellebbezésben részletesen kifejtette, hogy a sértettek által a vádlott által vezetett kft. részére befizetett, a megrendelt áruk ellenértéke egy részösszegének megfizetése nem minősülhet sikkasztásnak olyan esetben, amikor mind a vádirat, mind a bíróság által megállapított tényállás az, hogy a vádlott a sértettektől átvett pénzösszegeket a társaság céljaira fordította. A fellebbezésben kifejtésre került, hogy az I.fokú ítélet ellentétes a beszerzett igazságügyi könyvszakértői véleménnyel is.

Az ügyben II.fokon eljáró Tatabányai Törvényszék 2.Bf.364/2013/15. sorszámú, 2014. április 3-án kelt ítéletével (P/3) az Esztergomi Járásbíróság 3.B.310/2008/102. sorszámú ítéletét részben megváltoztatta és a vádlott terhére rótt cselekményeket egységesen 36 rendbeli sikkasztás büntetének (Btk. 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b./ pont, (2) bekezdés bc./ pont) és 6 rendbeli sikkasztás vétségének (Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont) minősítette, nem érintve az I.fokú bíróság által kiszabott büntetést. A Tatabányai Törvényszék részben megváltoztatta az I.fokú ítéletnek a polgári jogi igényekre és a bűnügyi költségekre vonatkozó részét.

A Tatabányai Törvényszék 2.Bf.364/2013/15. sorszámú ítéletével szemben vádlott és védője 2014. július 22-én felülvizsgálati kérelmet (P/13) terjesztett elő a Be. 416. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a terhelt bűnösségének a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatti megállapítása, az elítélt felmentése céljából. A felülvizsgálati kérelemben a vádlott és védője azért kérte a jogszabálysértő ítélet megváltoztatását és a vádlott felmentését, mivel a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. Ennek indokait részletesen kifejtve rámutatott a felülvizsgálati kérelem, hogy a jogerős ítélet indokolása (Tatabányai Törvényszék 2.Bf.364/2013/15. sorszámú ítélete 8. oldal 2. bekezdés) szerint „Ezzel szemben, ahogyan azt a vádlott is kijelentette – és azt egyéb bizonyíték nem cáfolta – valamennyi átvett előleget a társaság üzletmenetében felmerült kiadásra fordított”. Utalt a felülvizsgálati kérelem arra is, hogy az igazságügyi könyvszakértő szerint a társaságnak a saját

eszközei között kellett nyilvántartania a terhelt által felvett pénzüsszegeket és a szakértő meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a kft. a felvett előlegeket bármire fordíthatta, ami gazdálkodásával függ össze.

A Kúria Bfv.II.1304/2015/6. sorszámú végzésének (P/4) indoklásában kifejtette, hogy egyetért a felülvizsgálati indítványban kifejtett jogi állásponttal, azaz azzal, hogy a sértettek részéről előre kifizetett pénz a vádlott által vezetett kft. tulajdonába került és azzal is, hogy a kft. eszközeivel az ügyvezető terhelt – a kft. gazdálkodása keretében – szabadon rendelkezhetett, ily módon sikkasztást nem követhetett el. Rögzíti a Kúria említett végzésében azt is, hogy a minősítés nem volt törvényes.

A Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvénysértő minősítés ellenére nem értett egyet azzal, hogy a terhelt bűnösségének kimondására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése miatt került sor, és kifejtette, hogy a terhelt hosszabb időn keresztül, 9 hónapon át, 43 sértettet érintően, újra és újra ugyanazt a magatartást tanúsította. Felvette a megrendelést és a vállalkozói díjelőleget, de azt nem a szerződésben foglalt megállapodásnak megfelelően használta fel, hanem a kft. más kiadásaira fordította. A Kúria arra következtetett, hogy a hosszabb időn át tanúsított, esetről esetre azonos módon ismétlődő terhelti magatartást egyetlen akarat vezette, és pedig az, hogy a sértettektől pénzhez jusson és azzal rendezze a kft. adósságát. A Kúria végzésében utalt arra is, hogy mind az I.fokú, mind a II.fokú bíróság foglalkozott ugyan a vádlott cselekményének csaláskénti minősítésével, de azt mindkét fokon eljáró bíróság elvetette, különös tekintettel arra, hogy a megrendelések jelentős hányada teljesítésre került.

Végezetül a Kúria akként indokolta meg a törvénysértő minősítésű jogerős ítéletek hatályában történő fenntartását, utalva a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontjára, hogy: „A minősítés ugyan nem volt törvényes, ám – miután a sikkasztás és a csalás büntetési tételei azonosak, s a terhelt büntetésének mértéke ezen belül maradt – az törvénysértő büntetéshez nem vezetett.”. Azzal következtetéssel, hogy a terhelt magatartását az az akarat vezette, hogy a sértettektől pénzhez jusson és azt a kft. adósságainak rendezésére fordítsa, maga a Kúria terjeszkedett túl a Be. 423. § (1) bekezdésébe ütközően a jogerős ítéletekben megállapított tényálláson.

6.2. A sérelmezett bírói döntések alaptörvény-ellenességének bemutatása, indokolása

6.2.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza: „Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

A panaszos a büntető eljárás során azzal védekezett, hogy az általa, mint a Renova Kft. ügyvezetője által a sértettektől átvett pénzüsszegek felett jogszerűen rendelkezett akként, hogy az átvett előlegeket, foglaltakat a kft. kiadásaira fordította, e pénzeszközök a kft. tulajdonába kerültek, azok nem minősültek rábízott, azaz idegen pénznek a vádlott,

mint a kft. ügyvezetője szempontjából. Ilyen módon a sikkasztás elkövetése fogalmilag kizárt volt, hiszen az ügy elbírálása szempontjából irányadó 1978. évi IV. törvény 317. § (1) bekezdése szerint: „Aki a rábízott, idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el.” Vádlott és védőjének helyes jogi álláspontját a Kúria Bfv.II.1304/2015/6. sorszámú végzésének indokolása is alátámasztotta, hiszen rámutatott, hogy a sikkasztás minősítés nem volt törvényes és kifejtette a következőket:

„A kft. és a sértettek az elkövetéskor hatályos Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási szerződést kötöttek. E szerződés alapján a kft., mint vállalkozó munkával elérhető eredmény létrehozására, míg a sértettek, mint megrendelők a szolgáltatás átvételére és díj fizetésére voltak kötelesek.

Az irányadó tényállás nem tartalmazza, hogy a szerződő felek e szerződésben megállapodtak volna arról, hogy a kft. az előre fizetett összegeket kizárólagosan a nyílászárók legyártatása érdekében használhatta fel.

Az elkövetéskor hatályos Ptk. 119. §-ának értelmében, akire pénzt ruháznak át, tulajdonossá lesz akkor is, ha az átruházó nem volt tulajdonos. A sértettek részéről előre kifizetett pénz tehát a kft. tulajdonába került. Márpedig a kft. eszközeivel az ügyvezető terhelt – a kft. gazdálkodása keretében – szabadon rendelkezhetett, ezzel a rendelkezéssel ily módon sikkasztást nem követhetett el.

A Kúria ennyiben értett egyet a felülvizsgálati indítványban kifejtett jogi állásponttal. Ezt meghaladóan azonban nem értett egyet azzal, hogy a terhelt bűnösségének kimondására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése miatt került sor.”

Mindebből következően a panaszos magatartása nem valósította meg a sikkasztás bűncselekményét, és mindennek ellenére a Kúria hatályában fenntartotta a jogerős ítéleteket, melyek a terheltet a fentiek szerint sikkasztás miatt mondták ki bűnösnek és sújtották büntetéssel. Azzal, hogy a Kúria hatályában fenntartotta a jogerős ítéleteket, amelyek a panaszost olyan cselekmény miatt nyilvánították bűnösnek, amely a magyar jog szerint nem volt bűncselekmény, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdését.

A nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvek megfogalmazásra kerültek az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében. Ez a büntetőjogi alapelv egyrészt azt jelenti, hogy a bűncselekményt – annak minden elemét – törvényben kell megállapítani, illetve tiltani, és törvénynek kell meghatározni az ezen előírásba ütköző magatartáshoz kapcsolódó büntetést is. Jelenti ez azt is, hogy a büntetőjogi felelősségre vonásnak, az elítélésnek és megbüntetésnek is törvényen alapulónak kell lennie. A cselekmény idején hatályban lévő Btk., az 1978. évi IV. törvény 10. § (1) bekezdése határozta meg a bűncselekmény törvényi fogalmát. E szerint bűncselekmény az a szándékosan vagy – ha a törvény a gondatlan elkövetést is bünteti – gondatlanságból elkövetett cselekmény,

amely veszélyes a társadalomra, és amelyre a törvény büntetés kiszabását rendeli. Az 1978. évi IV. törvény szerint a bűncselekmény fogalmának három alapvető fogalmi eleme a bűnösség, a tényállásszerűség és a társadalomra veszélyesség. E három fogalmi elemnek egyidejűleg kell fennállnia ahhoz, hogy valamely cselekmény bűncselekmény lehessen. Amennyiben tehát egy adott magatartás nem tényállásszerű, akkor az így elkövetett cselekmény nem minősül bűncselekménynek. A Kúria maga állapította meg, hogy panaszos cselekménye nem felel meg a sikkasztás a Btk-ban meghatározott fogalmi elemeinek, mivel panaszos jogszerűen fordította a kft. tulajdonába került pénzt a kft. más kiadásaira. A panaszos cselekménye tehát nem sikkasztás, ezért alaptörvényellenesek a Kúria által hatályában fenntartott jogerős ítéletek, melyek szerint panaszos sikkasztást követett el.

A Kúria Bfv.II.1304/2015/6. sorszámú végzése a Be. 416. § (1) bekezdés a./ pontjára alapított felülvizsgálati kérelmet a Be. 416. § (1) bekezdés b./ pontja alapján bírálta el, amikor végzésének indokolása a következőket tartalmazza: „A minősítés ugyan nem volt törvényes, ám – miután a sikkasztás és a csalás büntetési tételei azonosak, s a terhelt büntetésének mértéke ezen belül maradt – az törvénysértő büntetéshez nem vezetett [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat].”

A Kúria az Alaptörvény hivatkozott XXVIII. cikk (4) bekezdésébe ütköző módon értelmezi a Be. 427. §-át és a 416. § (1) bekezdés a./ és b./ pontját, amikor arra az álláspontra helyezkedik, hogy nem szükséges a törvényeknek megfelelő határozatot hoznia, amennyiben a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor és ez a bűncselekmény törvénysértő minősítésével függ össze. A Be. 416. § (1) bekezdés a./ és b./ pontja két önálló felülvizsgálati okot ír körül. E törvényhelyek olyan értelmezése, amely szerint az a./ pont alapján előterjesztett felülvizsgálati kérelem azért alaptalan, mert a terhelt a terhére rótt bűncselekményt ugyan nem követte el, de egy másik bűncselekményt igen, és ez utóbbi bűncselekmény fenyegetettsége azonos az el nem követett bűncselekmény fenyegetettségével, ugyancsak ellentétesek a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege büntetőjogi alapelvekkel, melyek az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében kerültek megfogalmazásra.

6.2.2. Panaszos a Kúria Bfv.II.1304/2014/6. sorszámú végzését azért is sérelmesnek tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének szempontjából, mely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát rögzíti, mert a Kúria azzal, hogy a jogerős ítéletekben nem szereplő tényállási elemmel – a panaszos teljesítési akaratának hiányával – kiegészíti a tényállást, a jogerős ítélethez képest más bűncselekményben látja bűnösnek a vádlottat.

A Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ehhez képest a Kúria végzése az alábbiakat tartalmazza: „Az irányadó tényállás alapján a Kúria arra következtetett, hogy a hosszabb időn át tanúsított, esetről-esetre azonos módon ismétlődő terhelti magatartás kifejtését, végrehajtását egyetlen akarat vezette, és pedig az, hogy a sértettek sorától pénzhez jusszon, és azzal rendezze a kft. adósságát.”. Ezzel a Kúria a tényállást a terhelt magatartásának mozgatórugóját képező olyan akarat elemmel egészítette ki, amely valójában az

ítéleti tényállás kiegészítését jelenti mégpedig megállapított tényeknek, ténybeli következtetéssel történő további tényekkel történő kiegészítése útján. Ez ellentétes a Be. 423. § (1) bekezdésével, mely garanciális eleme annak, hogy az eljárás a tisztességes, törvényes keretek között folyjon. Egyébként megfelelő indokát sem adta e ténybeli következtetésének a Kúria. A korábban eljáró bíróságok a cselekmény csalásként történő minősítését éppen azért vetették el, mert a megrendelések jelentős hányada teljesítésre került. A korábban eljáró bíróságok éppen e tényekből, a megrendelések jelentős hányadának teljesítéséből következtettek azon terhelti akarat meglétére, hogy a szerződéseket teljesíteni szándékozott. A Tatabányai Törvényszék mint II.fokú bíróság ítéletének 7. oldalán a következőket rögzítette:

„Az elsőfokú bíróság jogi indokolás körében tett okfejtése és ehhez kapcsolódóan részben a ténybeli megállapításai is tartalmaznak olyan elemeket, amelyek a csalás törvényi tényállási elemeinek vizsgálata során nem mellőzhetőek. A vádlott szerződéskötéskor fennálló tudattartalma és szándéka tekintetében szükséges volt ezek vizsgálata, hiszen az eljárás során felmerült a vádlott esetleges csalárd szándéka is, de a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként sem volt az megállapítható, hogy a vádlott jogtalan haszonszerzési céllal úgy kötött volna szerződést és vette át az előlegeket, hogy a megrendeléseket nem állt szándékában teljesíteni, csupán az, hogy az átvett összegeket eltulajdonította.”

A Kúria azzal, hogy a Be. 423. § (1) bekezdéséhez képest a tényállást ténybeli következtetéssel kiegészítette és ezáltal látta hatályában fenntarthatónak tartotta az egyébként a Kúria által is törvénysértő minősítésűnek tekintett ítéleteket, nemcsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jogait sértette meg panaszosnak, hanem elzárta őt a jogorvoslatnak az Alkotmány XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogától is.

6.3.3. Az eljáró bíróságok megsértették a panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogát, mely az elbírálás ésszerű határidőn belüli előírását tartalmazza, azzal, hogy bár a vádemelésre 2005. március 18-án, illetve 2005. június 17-én sor került, a Kúria felülvizsgálati végzésének kézbesítése azonban csak közel 10 év elteltével, 2015. február 26-án történt meg.

Jelen alkotmányjogi panaszhoz P/2 - P/13 alatt csatolt iratok egyértelműen alátámasztják, hogy az elbírálás időtartama az ésszerű határidőn túli. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a panaszost végeredményben a nem túl nagy számú, mindösszesen 42 rendbeli és az elkövetési magatartást illetően egy típusú cselekménnyel vádolta az ügyészség. Különösen tetten érhető az eljárás elhúzódása a hatályon kívül helyezést követő szakaszban. A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. március 6-án hirdette ki az I.fokú ítéletet hatályon kívül helyező végzését, majd a megismételt eljárásban az Esztergomi Járásbíróság több mint 5 évvel később, 2013. április 29-én hirdetett ítéletet. A panaszos egyetlen tárgyalásról sem hiányzott, azonban a megismételt eljárás során I.fokon 3 különböző bíró járt el. A közel 10 év alatt 33 bírósági tárgyaláson kellett a panaszosnak részt vennie jelen büntető ügyben.

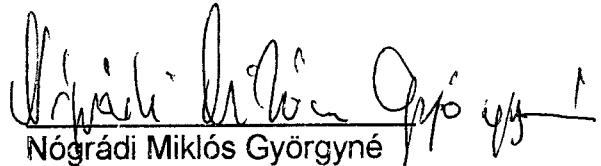

7.) Jelen alkotmányjogi panasz 6.1. pontjában bemutattuk, hogy mikor milyen határozatok hoztak az eljáró bíróságok. Ebből kitűnik, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás lefolytatására is sor került, hiszen a jelen alkotmányjogi panasz egyik tárgya éppen a Kúria BfII.1304/2014/6. sorszámú végzése. Ebből megállapítható, hogy panaszos jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Előadja még panaszos, hogy nincs tudomása olyan okról, amely alapján perújításnak lenne helye az ügyben, így perújítás előterjesztését nem kezdeményezi a Be. 408. § alapján.

8.) Panaszos és jogi képviselője – hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére – egyaránt hozzájárul ahhoz, hogy az alkotmányjogi panaszra vonatkozó jelen indítványt és az abban foglalt személyes adataikat a T. Alkotmánybíróság nyilvánosságra hozza.

9.) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 54. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárás illetékmentes.

Kelt: Esztergomban, 2015. április 9-én

 Nógrádi Miklós Györgyné
 indítványozó

képviselőjében:

ALBERTI ÜGYVÉDI IRODA
dr. ALBERTI PÉTER ügyvéd
 2500 Esztergom, Kossuth L. u. 2. l. em. 11.
 Tel./Fax: 06 33 403 446
 e-mail: alberti@albertiugyved.ro

Üsz.: 11.071
 N071AP